

Nr 316.

Av herr **Gillström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående inrättande av en arbetsmarknadsstyrelse samt förstatligande av den offentliga arbetsförmedlingen m. m.

Riksdagens revisorer hade i sin berättelse till 1946 års riksdag uttalat att den rent kamerala och förvaltningsmässiga granskningen av arbetsmarknadskommissionens räkenskaper borde läggas under riksräkenskapsverket. I sitt yttrande däröver framhöll arbetsmarknadskommissionen att det för en verksamhet av det slag kommissionen bedriver vore bättre att ha den hitillsvarande anordningen med särskilda överrevisorer för den sakliga och kamerala granskningen. Riksdagen beslöt uttala att denna fråga borde övervägas av de särskilda sakkunniga för utredning rörande ett centralt arbetsmarknadsorgan inom statsförvaltningen. Kungl. Maj:t anbefalldes sedermera utredningen att taga även detta spörsmål i övervägande.

I sitt i december 1946 avgivna betänkande ha utredningsmännen enhälligt föreslagit att såväl den sakliga som den kamerala granskningen av arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet skall ankomma på särskilda överrevisorer, varvid de förutsatt att ett nära samarbete skall äga rum mellan överrevisorerna och räkenskapsverket. Kungl. Maj:t har emellertid i proposition nr 239, angående inrättande av en arbetsmarknadsstyrelse m. m., föreslagit att arbetsmarknadsstyrelsen skall underställas riksräkenskapsverkets kamerala granskning.

Vid jämförelse mellan de skäl som anförts av de sakkunniga och den motivering som i propositionen anföres för den av Kungl. Maj:t intagna ståndpunkten förefaller det uppenbart att de starkare skälen tala mot en överflyttning av den kamerala revisionen. I propositionen erkännes också att icke oväsentliga fördelar äro förknippade med det för kommissionen nu tillämpade revisionssystemet. För en ändring framföras främst principiella skäl. Då den föreslagna arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet emellertid så starkt avviker från den som bedrivs av de vanliga statsorganen att de principiella synpunkterna icke böra få tillmätas större betydelse än de praktiska och då den föreslagna ändringen otvivelaktigt torde komma att medföra praktiska olägenheter föreslås, under hänvisning till vad de sakkunniga i sitt betänkande anför,

att riksdagen måtte beträffande den sakliga och kamerala granskningen av arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet besluta i enlighet med de sakkunnigas förslag.

Stockholm den 23 maj 1947.

A. Gillström.